

Rechtsmisbruik – Arrest C-359/16, 6 februari 2018 Altun e.a. – Rechtmatig verblijf

(staatssecretaris van Justitie en Veiligheid tegen de vreemdeling)

Bij misbruik van recht bij aanvraag toetsing aan EU-recht geen rechtmatig verblijf.

De vreemdeling met de Marokkaanse nationaliteit heeft met het indienen van de aanvraag om toetsing aan het EU-recht misbruik van recht gemaakt, omdat aannemelijk is geworden dat hij dit alleen maar heeft gedaan om vrijgelaten te worden uit vreemdelingenbewaring.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Nederlandse Raad van State (Afdeling) heeft in een eerdere uitspraak van 12 november 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:2530) geoordeeld dat er geen wettelijke grondslag is voor vreemdelingenbewaring na een aanvraag om toetsing aan het EU-recht. Zo'n aanvraag om te beoordelen of iemand een Unierechtelijk verblijfsrecht heeft, levert namelijk een vorm van procedureel rechtmatig verblijf op waarvoor geldt dat je een vreemdeling niet in bewaring kan stellen op grond van de Vw 2000.

In de huidige uitspraak stond de vraag centraal of het indienen van zo'n aanvraag ook in deze zaak procedureel rechtmatig verblijf oplevert, of dat hier sprake is van misbruik van recht. Er is recent een toename geweest van aanvragen om toetsing aan het EU-recht, vanuit of vlak voor de vreemdelingenbewaring, zonder dat deze aanvragen onderbouwd zijn. Daarbij is bijvoorbeeld geen verblijfsdoel aangekruist of een referent opgegeven, wordt geen gebruikgemaakt van de mogelijkheid om de aanvraag alsnog aan te vullen met stukken en zijn er ook verder geen aanwijzingen dat de vreemdelingen in aanmerking zouden kunnen komen voor een Unierechtelijk verblijfsrecht. De Afdeling bestuursrechtspraak oordeelt dat er onder deze omstandigheden sprake is van misbruik van recht.

Omdat de vreemdelingen met het indienen van de aanvragen om toetsing aan het EU-recht in dit geval misbruik van recht hebben gemaakt, leveren deze aanvragen geen procedureel rechtmatig verblijf op en was er wel een wettelijke grondslag voor vreemdelingenbewaring.

Ook op 3 juli 2024 heeft de Afdeling geoordeeld in een soortgelijke zaak met dezelfde uitkomst (Uitspraak 202402797/1/V3, 3 juli 2024, ECLI:NL:RVS:2024:2709).